I រាជរដ្ឋាភិបាល

អនុក្រឹត្យ

អនុក្រឹត្យលេខ ៥៩ អនក្រ.បក

ស្តីពី

ការអនុវត្តន៍របបសោធននិវត្តន៍ និង សោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ចំពោះមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

* * * * *

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ១៩៩៣
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត ១០៩៤-៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួល សមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត ១០៩៤-៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួល សមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៦ នស. ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកម ០១៩៦/១៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និង អតីតយុទ្ធជន
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត ០៨៩៧/១៤៧ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ស្តីពីការកែសំរួល សមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល

-តាមសេចក្តីស្នើសុំពីរដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ និងអតីតយុទ្ធជន

-បានការយល់ព្រមពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី នាសម័យប្រជុំ ថ្ងៃទី ២១ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៧

សំរេច

ជំពូកទី ១

របបសោធននិវត្តន៍

មាត្រា ១ : អ្នករាជការទាំងពីរភេទ ត្រូវបានទទួលរបបសោធននិវត្តន៍ ប្រចាំខែបាន លុះត្រាតែបានបំពេញតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩៤ និងមាត្រា៩៥ នៃច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ។

មាត្រា ២ : អ្នករាជការទាំងពីរភេទ ត្រូវបានទទួលប្រាក់សោធននិវត្តន៍អតីតភាព ស្មើនឹង៨០ភាគរយ នៃបៀវត្សសុទ្ធសាធរបស់សាមីខ្លួន លុះត្រាតែបានបំពេញការងារយ៉ាងតិច៣០ឆ្នាំ ។

ប្រាក់សោធនអតីតភាពនេះ ត្រូវបានអនុវត្តតាមករណីដូចខាងក្រោម :-

-អ្នករាជការមានអាយុ៥៥ ឆ្នាំយ៉ាងតិច និងមានអតីតភាពការងារ ៣០ឆ្នាំយ៉ាងតិច ។

-អ្នករាជការដែលមានអតីតភាពការងារ៣០ឆ្នាំឡើងទៅ ហើយបានស្ម័គ្រចិត្តសុំចូលនិវត្តន៍មុនអាយុ៥៥ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣ : ចំពោះអ្នករាជការ ដែលបានបំពេញល័ក្ខខ័ណ្ឌចូលនិវត្តន៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១ខាងលើ ហើយមានអតីតភាពការងារ២០ឆ្នាំយ៉ាងតិច ត្រូវបានទទួលប្រាក់សោធននិវត្តន៍ អប្បបរិមាស្មើនឹង៦០ភាគរយនៃបៀវត្សសុទ្ធសាធរបស់សាមីខ្លួន ។ អ្នករាជការដែលបានបំពេញការងារ លើសពី២០ឆ្នាំឡើងត្រូវបានទទួលប្រាក់សមាមាត្របន្ថែម២ភាគរយ ក្នុង១ឆ្នាំលើបៀវត្សសុទ្ធសាធរបស់សាមីខ្លួន។

ប្រាក់សោធននិវត្តន៍សមាមាត្រនេះ ត្រូវបានគិតតាមករណីពីរយ៉ាងដូចខាងក្រោម :-

១-មិនត្រូវខ្ពស់ជាងប្រាក់សោធននិវត្តន៍អតីតភាព៨០ភាគរយឡើយ ។

២-មិនត្រូវទាបជាងប្រាក់បៀវត្ស អប្បបរិមាសុទ្ធសាធប្រចាំខែ នៃតារាងកំប្រាក់របស់សាមីខ្លួនឡើយ។

មាត្រា ៤ : ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ប្រចាំខែរបស់និវត្តជនម្នាក់ៗ ត្រូវបានគិតបន្ថែមប្រាក់តំបន់នៅតាមតំបន់ដែលសាមីខ្លួនរស់នៅ ប្រាក់ប៉ះពាល់សុខភាព ចំពោះអ្នករាជការដែលធ្វើការងារធ្ងន់ ការងារ

លំបាក ការងារប៉ះពាល់សុខភាព ដូចពេលកំពុងបំរើការងារមុនពេលចូលនិវត្តន៍ ប្រាក់ឧបត្ថ
ប្រពន្ធ កូន ក្រោមអាយុ១៥ឆ្នាំ និងចាប់ពីអាយុ១៥ឆ្នាំឡើងទៅត្រូវមានលិខិតបញ្ជាក់ការសិក្សា
ស្ថាប័នមាន សមត្ថកិច្ច និង ប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្សេងៗទៀតដែលរដ្ឋបានកំនត់ ។

មាត្រា ៥ : អ្នករាជការដែលត្រូវបានក្រសួង ស្ថាប័នប្រកាសអោយចូលនិវត្តន៍ ត្រូវបានទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភ ម្ត
គត់ ស្មើនឹងបៀវត្សសរុបប្រចាំខែ ចំនួន ៨ខែ ។

មាត្រា ៦ : អ្នករាជការដែលមានអាយុគ្រប់ចូលនិវត្តន៍ ប៉ុន្តែមានអតីតភាពការងារតិចជាង២០ឆ្នាំ មិនត្រូវផ្ត
ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ឡើយ ។ ក្នុងករណីនេះ រដ្ឋផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភជាប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ដែល
បានកាត់ទុកនិងប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្សេងៗទៀត តែមួយលើក ។ ប៉ុន្តែនៅពេលមិនទាន់បានបង្កើ
មេឡាសោធននិវត្តន៍ និងបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ រដ្ឋត្រូវចំណាយប្រាក់ឧបត្ថម្ភនេះ ដោយគិ
តាមចំនួនឆ្នាំ ដែលសាមីខ្លួនបានបំរើការងាររដ្ឋ រហូតដល់ថ្ងៃដែលត្រូវបញ្ឈប់ពីការងារ ។
ប្រាក់ឧបត្ថម្ភនេះត្រូវគិតតាមចំនួនឆ្នាំ ដែលបានបំរើការងាររដ្ឋ ដោយកំណត់ទាបបំផុត ស្មើនឹ
បៀវត្សសរុបប្រចាំខែ របស់សាមីខ្លួនគុណនឹង៤ ហើយខ្ពស់បំផុតស្មើនឹងបៀវត្ស សរុបប្រចាំខែ
របស់សាមីខ្លួន គុណនឹង ១០ ។

មាត្រា ៧ : ចំពោះអ្នករាជការ ដែលដល់អាយុចូលនិវត្តន៍ និងមានអតីតភាពការងារគ្រប់ ៣០ ឆ្នាំ ដូចមា
ចែងក្នុងមាត្រា ៥៦ នៃច្បាប់សហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ហើយត្រូវបានរដ្ឋអនុញ្ញាត អោយ
បន្តការងារបន្ថែមទៀត មិនត្រូវកាត់ទុកប្រាក់សោធននិវត្តន៍ទៀតឡើយ ។

មាត្រា ៨ : របៀបគិតអតីតភាពការងាររបស់អ្នករាជការ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម :-

រយៈពេលបំរើការងាររួម នៃអ្នករាជការស៊ីវិល គឺតជារយៈពេលបំរើការងាររដ្ឋគ្រប់របបសង្គម
ដោយឡែក ចំពោះអ្នករាជការដែលធ្លាប់បានបំរើការងាររដ្ឋមុន ឆ្នាំ១៩៧៥ ហើយពុំបានបំ
ការងារក្នុងរបប ប៉ុល ពត ក៏ត្រូវបានគិតបន្ថែមរយៈពេលបំរើការងារ ០៣ឆ្នាំ ០៨ខែ និ
២០ថ្ងៃ ថែមទៀតដែរ ។

រយៈពេលបំរើការងារ នៃអ្នករាជការស៊ីវិលរួមមាន :-

-រយៈពេលបំរើការងារ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌពេញសិទ្ធិ នៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ននានារបស់រដ្ឋ

-រយៈពេលធ្វើកម្មសិក្សា ឬ បណ្តុះបណ្តាលមុខវិជ្ជាជីវៈ ក្នុង ឬ ក្រៅប្រទេសរបស់អ្នករាជការក្នុងក្របខ័ណ្ឌរដ្ឋ ។

-រយៈពេលដែលរដ្ឋចាត់អោយទៅបំរើការងារ នៅក្រៅប្រទេស

-រយៈពេលឃាត់ ឬ ឃុំខ្លួន តែក្រោយមករកកំហុសពុំឃើញ

-រយៈពេលបំរើការងារ ក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និង នគរបាលជាតិ

-រយៈពេលធ្វើកម្មសិក្សា មុនបញ្ចូលក្របខ័ណ្ឌពេញសិទ្ធិ

មិនត្រូវចាត់ទុកជារយៈពេលបំរើការងារ គឺរយៈពេលត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយឈប់ទំនេរ ដោយមិនទទួលបៀវត្ស ។

មាត្រា ៩ : អ្នករាជការស៊ីវិលទាំងពីរភេទ ដែលមានអាយុលើសពី៥៥ឆ្នាំ អាចបន្តការងារបានលុះត្រាតែបានបំពេញលក្ខខ័ណ្ឌ ក្នុងមាត្រា៦៣ នៃច្បាប់សហលក្ខិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល និងអនុក្រឹត្យលេខ ៨០អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៦ ស្តីពីការកំណត់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ដែលស្នើសុំពន្យារពេលចូលនិវត្តន៍ ។

មាត្រា ១០ : នៅពេលនិវត្តជនទទួលមរណៈភាព គ្រួសារនៃសពត្រូវបានរដ្ឋ ផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភមួយលើកចំនួន ១២ខែ លើប្រាក់សោធននិវត្តន៍សរុប ប្រចាំខែរបស់សាមីខ្លួន ដើម្បីធ្វើបុណ្យតាមប្រពៃណី ។ ដោយឡែក ចំពោះសហព័ន្ធនៃសពត្រូវបានបន្តទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភប្រចាំខែ រហូតដល់ពេលគាត់ស្លាប់ ឬ មានគ្រួសារថ្មី ។ កូនកំព្រានៃសពត្រូវបានទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភប្រចាំខែ ដូចកូនកំព្រានៃសពមន្ត្រីរាជការ រហូតដល់អាយុ ១៥ ឆ្នាំ និងចាប់ពីអាយុ ១៥ ឆ្នាំឡើងទៅ ត្រូវមានលិខិតបញ្ជាក់ការសិក្សាពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

ជំពូក ទី ២

របបសោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ

មាត្រា ១១ : អ្នករាជការទាំពីរភេទ ដែលបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ហើយមានអតីតភាពការងារចាប់ពី ២០ ឆ្នាំ ទៅដល់ក្រោម ៣០ ឆ្នាំ ហើយពុំគ្រប់អាយុចូលនិវត្តន៍ មានសិទ្ធិទទួលប្រាក់សោធនបាត់បង់

សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ នៃច្បាប់សហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ។ ក្នុងករណីមិនគ្រប់ល័ក្ខខ័ណ្ឌនេះ ត្រូវបានបញ្ឈប់ពីការងារនៅពេលណាក៏បាន ហើយត្រូវទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភ និង ប្រាក់កាត់ទុកតែម្តងគត់ ដូចអ្នករាជការពុំគ្រប់ល័ក្ខខ័ណ្ឌចូលនិវត្តន៍ដែរ ។

ប្រាក់សោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ អតិបរិមាត្រូវបានកំណត់ ៦៥ ភាគរយ នៃបៀវត្សសុទ្ធសាធ ប្រាក់សោធននេះត្រូវអនុវត្តចំពោះអ្នករាជការណា ដែលបាត់បង់ សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ដោយគ្រោះថ្នាក់ ការងារ និង បំពេញបេសកកម្ម ។

ប្រាក់សោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ អប្បបរិមាត្រូវបានកំណត់ ៥០ ភាគរយ នៃបៀវត្សសុទ្ធសាធ ប្រាក់សោធននេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះអ្នករាជការណា ដែលបាត់បង់ សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ដោយជំងឺ ឬ គ្រោះ ថ្នាក់ផ្សេង ។ ។ ចំពោះអ្នករាជការ ដែលមានអតីតភាពការងារលើសពី ២០ ឆ្នាំឡើងទៅ ត្រូវបានទទួលប្រាក់ សោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈអប្បបរិមា និងត្រូវបានទទួលប្រាក់សមាមាត្របន្ថែម ១.៥ ភាគរយ ក្នុងមួយឆ្នាំលើបៀវត្ស សុទ្ធសាធរបស់សាមីខ្លួន ។ ប៉ុន្តែប្រាក់សោធនសមាមាត្រនេះ មិនត្រូវលើសប្រាក់សោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ អតិបរិមា ឬ មិនត្រូវទាបជាង ៥០ ភាគរយនៃប្រាក់បៀវត្ស អប្បបរិមាសុទ្ធសាធ នៃតារាងគាំប្រាក់របស់សាមី ខ្លួនឡើយ ។

ការកំណត់ថា បាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ នៃអ្នករាជការស៊ីវិល ត្រូវសំរេចដោយគណៈកម្មការមួយ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ នៃច្បាប់សហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ។

មាត្រា ១២ : អ្នករាជការបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈម្នាក់ ៗត្រូវបានទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភ ប្រាក់តំបន់ ប្រាក់ប៉ះពាល់សុខភាព ប្រាក់ឧបត្ថម្ភប្រពន្ធ កូន និងប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្សេង ៗទៀត ដូចជានិវត្តជនដែរ ។

មាត្រា ១៣ : អ្នករាជការដែលបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ត្រូវបានអនុវត្តរបៀបគិតរយៈពេលបំពេញការងារ ដូចជានិវត្តជនដែរ ។

មាត្រា ១៤ : អ្នរាជការដែលក្រសួង ស្ថាប័ន តម្រូវអោយចូលបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ត្រូវបានទទួលប្រាក់ឧបត្ថម្ភម្តងគត់ ស្មើនឹងបៀវត្សសរុបប្រចាំខែចំនួន ៧ ខែ ។

មាត្រា ១៥ : អ្នករាជការដែលបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ នៅពេលទទួលមរណភាព គ្រួសារនៃសពត្រូវបាន វដ្ដ ឧបត្ថម្ភប្រាក់ ដូចជានិវត្តជនដែរ ។

ជំពូកទី ៣

ភារកិច្ច និង សមត្ថកិច្ច នៃការគ្រប់គ្រង បើកប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និង សោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ

មាត្រា ១៦ : ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ក្រសួង ស្ថាប័ន នីមួយៗ ត្រូវលើកគំរោងផែនការស្ថិតិ និង ថវិកាសំរាប់អ្នករាជការក្រោមឱវាទ ដែលគ្រប់ល័ក្ខខ័ណ្ឌចូលនិវត្តន៍ និង ចូលបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ជូនក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និង អតីតយុទ្ធជន និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីបំរុងថវិកាសំរាប់បើកផ្ដល់និវត្តជន និង ជនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ។

ក្រសួង ស្ថាប័ននីមួយៗមានភារកិច្ច លើកគំរោងផែនការថវិកា និង បើកប្រាក់ឧបត្ថម្ភលើកដំបូង ជូននិវត្តជន និងជនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ។ ការបើកប្រាក់ ឧបត្ថម្ភលើកដំបូងនេះ ត្រូវស្នើទៅក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ការគ្រប់គ្រង និង ការបើកប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និង សោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈប្រចាំខែ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ និងអតីតយុទ្ធជន រហូតដល់ពេលបង្កើតបាន បេឡាសោធននិវត្តន៍ និង បាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ។

មាត្រា ១៧ : និវត្តជន និង ជនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ដែលបានទទួលប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និងសោធនបាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈប្រចាំខែកន្លងមក ត្រូវបានគិតបញ្ចូលប្រាក់ឧបត្ថម្ភ ប្រពន្ធ កូន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ១៨ : ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ និង អតីតយុទ្ធជន ត្រូវចេញប្រកាសណែនាំអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ។

ជំពូកទី ៤

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៩ : សហរដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និងអតីតយុទ្ធជន រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋលេខាធិការ នៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ និង គ្រប់ក្រសួងស្ថាប័ន ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀង ៗ ខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ.ថ្ងៃទី០៦ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៧

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១	នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
ហត្ថលេខា និងត្រា	ហត្ថលេខា និងត្រា
អ៊ឹង ហួត	**ហ៊ុន សែន**

អនុក្រឹត្យលេខ ៦០ អនក្រ.បក

ស្តីពី

ការបង្កើតស្នងការដ្ឋានពិសេសការពារបេតិកភ័ណ្ឌ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ១៩៩៣
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត-១០៩៤-៨៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា